

2019 JÚN 17.

Alkotmánybíróság

A Fővárosi Törvényszék,
mint elsőfokú bíróság útján
1055 Budapest, Markó u. 27.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG I. fokú ügyszáma 66.P.20.338/2016/337	
Ügyszám:	IV / 1 163 -U / 2019
Érkezett:	2019 JÚL 08.
Példány:	3
Melléklet:	3 x 21 + 15 db
Kezelőiroda:	Ju'

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 73.
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:.....
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon
PÉLDÁNY:.....IV:.....
MELLÉKLET:.....KÖZTÜK:.....
FŐLAJSTROMSZÁM: UTÓIRATON:.....

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED]

[REDACTED] Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (Abtv. 27. §) alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

A tisztelt Alkotmánybíróságot, arra kérem elsődlegesen, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.III.20.239/2018/7. számú, a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.824/2017/4/II. számú és a Fővárosi Törvényszék 66.P.20.338/2016/33. számú ítéletei alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg. Másodlagosan arra kérem, hogy amennyiben a Kúria ítéletének megsemmisítését elutasítja, úgy a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.824/2017/4/II. számú és a Fővárosi Törvényszék 66.P.20.338/2016/33. számú ítéleteinek alaptörvény-ellenességét állapítsa meg, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg. Harmadlagosan pedig arra kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.III.20.239/2018/7. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg. Kérem továbbá a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a tisztességes eljáráshoz való sérelmemet az eljárás egészének figyelembevételével is állapítsa meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az alkotmányjogi panasszal támadott döntések: a Fővárosi Törvényszék 66.P.20.338/2016/33. számú elsőfokú, a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.824/2017/4/II. számú jogerős ítéletei, valamint a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.20.239/2018/7. számú, a Fővárosi Ítéltábla ítéletét érdemi vizsgálat nélkül helybenhagyó ítéletei.

Ebben az eljárásban a következő ítéletek kerültek az előzőekben foglaltakat megelőzően meghozatalra: Fővárosi Törvényszék 66.P.22.291/2013/21. számú elsőfokú és a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.21.508/2014/5/II. számú jogerős ítélete, melyeket a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a Pfv.IV.21.619/2005/3. számú ítéletével hatályon kívül helyezett.

A kártérítési per előzményei

- [01] Indítványozó jogelődje (fia) tulajdonát képező, akkor még telekkönyvezetlen lakótelepi ingatlanára 1992. július 22-án benyújtott tulajdonjogbejegyzési kérelme után egy évvel, 1993. július 5-én érkezett be a [REDACTED] bejegyzésre alkalmas okiratot tartalmazó jelzálogjogbejegyzési kérelme, az előző tulajdonossal 1991. november 15-én-ben kötött kölcsönszerződésük alapján. Azt megelőzően 1991. december 4-iki érkeztetéssel kizárólag egy egyoldalas, csak egy bank által aláírt, okiratot nem tartalmazó, joghatás kiváltására nem alkalmas levél került beküldésre (A_01), mellyel kapcsolatban semmiféle intézkedés nem történt, és ezt a bank sem észrevételezte. A Földhivatal a [REDACTED] 1993. július 5-iki érkezésű kölcsönszerződést tartalmazó okirata és kérelme alapján, a lakótelep telekkönyvezése és az alapító okirat bejegyzése után, 1998. január 13. keltű határozatával bejegyezte a jelzálogjogot, visszamenőlegesen, az indítványozó tulajdonjogbejegyzési kérelme előtti, 1991. december 4. érkezésű levél rangsorában. A rangsor változtatására, az indítványozó kérelme időbeli „átugrására” vonatkozó határozat, vagy bármilyen az Inytv. alapján indokolható hivatalos irat nélkül. A Földhivatal eljárása indítványozó jogelődjét így tudtán kívül dologi adóssá tette, a határozatból pedig nem ügyfél státusza miatt kizárta. Amikor a jelzálogjog bejegyzésről 1998-ban tudomást szerzett, azt feltételezte, hogy a hatóság tisztességesen, jogszerűen végezte feladatát, és jegyezte így be a jelzálogjogot.
- [02] Indítványozó jogelőd csak 2002-ben, 4 évvel a bejegyzés időpontja után szerzett tudomást arról, hogy a hatóság jogsértő módon a rangsor önkényes megváltoztatásával jegyezte be a jelzálogjogot. Ennek oka az volt, hogy közvetlen a bejegyzése után, a tulajdonjoga bejegyzését a Földhivatal indokolatlan feltétel (egy tértivevény bemutatása) támasztásával elutasította, a jogorvoslati eljárását pedig 3 évig elhúzta a rendelkezésére álló összes jogszerű eszközök felhasználásával. Ezalatt a tulajdonjog széljegyét is törölte a tulajdoni lapról, a tulajdonjoga bejegyzésére kellett koncentrálnia. A jogorvoslati eljárás 3 éve bebetonozta, közigazgatási eljárásban elmozdíthatatlanná tette a jelzálogjogot az ingatlanról. Mire a bírósági ítélet alapján új eljárásban, 2001. október 25-én bejegyezni „kényszerült” indítványozó-jogelőd tulajdonjogát, az 1998. januárban teljesített jelzálogjog bejegyzés felülvizsgálatára közigazgatási eljárásban a 3 éves elkésettségi határ miatt már nem volt mód.
- [03] Ezt indítványozó-jogelőd csak az általa benyújtott kérelmekkel sikertelensége után realizálta. 2002-ben **„jogerős jelzálogjog** és (annak alapján kérelme törlése miatt bejegyzett) **végrehajtási jog saját hatáskörben történő felülvizsgálatára**” kérelmet nyújtott be a Földhivatalhoz, amely ezt az 1998. januári bejegyző határozattal szembeni fellebbezésként kezelte és fellebbezhető határozattal elutasította. Indítványozó jogelőd élt az így kapott fellebbezés lehetőségével, a kérdés a Fővárosi Bírósághoz (Törvényszék) került. A bíróság érdemben vizsgálta a jelzálogjog bejegyzés körülményeit, és jogerős ítélete (A_2) indokolásában megállapította, hogy a [REDACTED] 1991. december 04. keltű levele rangsor tartására alkalmatlan volt, valamint, hogy a jelzálogjog bejegyzési kérelem az indítványozó jogelőd tulajdonjogbejegyzési kérelme után érkezett. Ítélete szerint ezért azt csak a tulajdonjog bejegyzési kérelem elintézése döntés után lehet intézni, hacsak nem kerül elől másik, korábbi érkezésű okirat, a kérelmet el kell utasítani. Ebben az eljárásban a Fővárosi Földhivatal írásos ellenkérelmében elismerte, hogy az 1991. december 4. keltű levél mellé valóban nem került semmiféle irat becsatolásra, így az érvényes jogszabályok szerint rangsor tartására alkalmatlan volt.

- [04] A jogerős ítélet új eljárásra kötelezte a Földhivatalt, aki a jogi lehetőségét kihasználva, végrehajtása helyett új tényállást, az elkésettséget állapította meg, és erre hivatkozva érdemi vizsgálat nélkül elutasította a kérelmet. Az ezt követő fellebbezés már formális volt, előbb a Fővárosi Bíróság (Törvényszék), majd a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) is megállapította Kfv.III.37.173/2006/12. számú ítéletében (A_03), hogy „...- a fellebbezést érdemben elbíráló alperesi határozat hiányában – közigazgatási perben nem lehet vizsgálni, hogy a Mezőbank jelzálogjog bejegyzésre irányuló beadványa ranghelyet foglalhatott-e el, a kérelemhez csatolták-e a bejegyzés alapjául szolgáló okiratot (kölsönszerződést).”
- [05] A Legfelsőbb Bíróság ítélete második részében érdemben vizsgálta a végrehajtási jog bejegyzésével szembeni kérelmet, melyet a Földhivatal a tulajdonjog bejegyzési kérelme elutasítása és a perfeljegyzés teljesítése között jegyzett be. Ítélete indokolása szerint a végrehajtási jogot csak akkor kellene törölnie, ha „...új eljárás eredményeként új bejegyzésről kellene a Földhivatalnak határozatot hoznia. A 166835/1/1993. számú határozattal elbírált jogviszony vonatkozásában azonban az eredeti határozatot érintő újabb határozat meghozatalára a – fellebbezés elkésettsége miatt, érdemi vizsgálat nélküli meghozatalára – a fellebbezés elkésettség miatti érdemi vizsgálat nélküli elutasítása miatt – nem került sor.” Ezt követően az ítéletnek van egy megjegyzése, mely szerint a jelzálogjog és ranghelye megváltoztathatatlansága miatt a (közigazgatási eljárásokban) tulajdonjog és a jelzálogjog viszonyát végleges bejegyzéseknek kell tekinteni, azaz a jelzálogjogot véglegesen előbbinek, mint a tulajdonjogot. A kártérítés elbírálásánál, ezen megállapításnak ellentétes értelmet adva, erre való hivatkozással utasította el indítványozó keresetét az elsőfokú bíróság.
- [06] A Legfelsőbb Bíróság ítélete 5. oldal utolsó bekezdésében erre a peres eljárásra is áthallhatóan megállapította, hogy „...a közigazgatási perben hozott ítélet indokolása iránymutatása nem ítélte dolog, az abban foglaltak a megismételt eljárásban hozott közigazgatási határozatot felülvizsgáló bíróságot nem kötik.”
- [07] Indítványozó-jogelőd miután a közigazgatási eljárásban nem tudta a jelzálogjoggal kapcsolatos sérelmét orvosolni, keresetet indított a jelzálog törlésére a [REDACTED] jogutódjával szemben. Ez a fellebbezés után 2009-ben zárult le véglegesen azzal, hogy a jelzálogjog törlése sem lehetséges.

A kártérítési per

- [08] Indítványozó jogelődje 2013-ban nyújtotta be kártérítési keresetét amiatt, hogy ingatlana tulajdonjogát a hatóság jogellenes jelzálogjogbejegyzése következményeként elvesztette, és mivel természetbeni visszaszerzésére jogi lehetősége már nem volt, tulajdoni igényét kártérítésként az elvesztett ingatlan - a kártérítést megítélő ítélet időpontjában képviselt - forgalmi értékének pénzbeli megfizetése formájában követelte alperestől. Tekintettel arra, hogy az eljárás során a másodfokú bíróság az indítványozó jogelőd keresetét aszerint értelmezi át, hogy az éppen esedékes kereset elutasítási konstrukciójához, melyik illik a legjobban, indítványozó hangsúlyozottan ismétli, hogy tulajdonjogi igényét érvényesíti a kártérítési perben, kára nem a jelzálogjog bejegyzés pénzben kifejezett kárértéke. Ingatlanát elvesztette, átadni kényszerült az általa jogsértőnek tartott jelzálogjogbejegyzés számára teremtett kötelezettsége következtében. Mivel természetbeni visszaszerzése/reparációja már kártérítési eljárásban sem lehetséges, igénye az elvesztett ingatlana pénzbeli értéke megfizetésére irányul a károkozó Budapesti Kormányhivatallal szemben. Ennek megfelelően

követelése az ingatlanok a kártérítés jogerős megítélése időpontjában képviselt forgalmi értékének pénzben kifejezett összege. A másodfokú bíróság a károsult szájába adott, nehezen érthető értelmezése (ítélet 9. oldal legfelül) mely szerint indítványozó kára maga a jelzálogbejegyzés, „a kártérítési igénye abból adódik, hogy jelzáloggal terhelt ingatlant vásárolt, és minden további tény és körülmény, ami végül az ingatlan elajándékozásához vezetett, a kárkövetelés súlyosbodásaként értékelhető.” valótlan állítás, melyet a keresetet elutasító teóriája érdekében konstruált, és semmiféle kapcsolatban nincs indítványozó-jogelőd az eljárás megindulásától képviselt, és utolsó keresetmódosításában szereplő kérelmével.

- [09] Indítványozó a Budapesti Kormányhivatallal szemben indított kártérítési igényét arra alapította, hogy a Földhivatal ismeretlen alkalmazottja az ingatlannyilvántartási jogszabályok megsértésével, önkényesen, engedély nélkül, a földhivatali szabályzat szerinti dokumentálása nélkül változtatta meg a [REDACTED] jelzálogjogbejegyzési kérelme rangsorát, és jegyezte be ezután az indítványozó jogelőd tulajdonjogbejegyzési kérelmét megelőző rangsorban. Ennek végső következményeként, a jogorvoslati eljárások sikertelensége miatt, a vele szemben indított végrehajtás tűrésére indított per befejezése előtt arra kényszerült, hogy a végrehajtási árverés költségei és pszichés megvárakoztatásai elkerülése végett ingatlanát a [REDACTED] jogutódjának, végrehajtáson kívüli eljárásban átadja. Tekintettel arra, hogy a [REDACTED] jogutódja ekkor már édesapja volt, aki mások előtt magának kívánta megszerezni a fia által elengedni kényszerülő ingatlant, a végrehajtáson kívüli ingatlanátadásra a minimális költséggel járó ajándékozási szerződés formát választották. Az ingatlan átadásával így az ingatlan átszállt a [REDACTED] jogutódjára, a mögöttes követelés a szerződéses adóssal szemben az ingatlan forgalmi értékének megfelelő összeggel csökkentette, ezt a végrehajtónak is bejelentette. A jelzálogjog így automatikusan levételre került az ingatlanról. A szerződésben a károsult, édesapjára – jelen eljárásban indítványozó – engedélyezte a Budapesti Kormányhivatallal szembeni kártérítési igényét. Mivel az ingatlanhoz kapcsolatos korábbi szerepe – jelzálogjog jogosultja, végrehajtási igényper jogosultja – megszűnt, ezért semmiféle érdekellentét nem keletkezett az apa-fia családi, bizalmi kapcsolaton alapuló ellentétes, a kárt fia nevében érvényesítő funkciójában. A Fővárosi Ítélet tábla első 5.Pf.21.508/2014/5/II. számú ítéletében az ingatlan átadását a következők szerint minősítette: *„A felperesi jogelőd kára azzal következett be, hogy a tehermentesítés ellenértékeként az ingatlant a felperesnek átadni kényszerült... A felperes a követelés megszerzésével maga lett a zálogjogosult, a jogelőddel mint zálogkötelezettrel történő megállapodása így a követelésnek a zálogtárggyal való kiegyenlítését eredményezte.”*

- [10] A megelőző közigazgatási eljárásokban a kártérítési eljárás gyors lefolytatásához az összes releváns irat releváns irat rendelkezésre állt, a kereset eldöntéséhez az ingatlannyilvántartásban szereplő iratok elegendők voltak. Az elsőfokú bíróság teljesítette indítványozó kérelmét és igazságügyi szakértőt is kirendelt a forgalmi érték meghatározásához. A tényállás egyszerű volt, a földhivatal jogsértő magatartását a jogelőd a két perdöntő okirattal, a tulajdonbejegyzési és a jelzálogjogbejegyzési kérelmek iktatásaik 1992. július 22-iki és 1993. július 5-iki időpontjával, és bármiféle hiánypótlási eljárás hiányával igazolta. Az ok-okozati összefüggés egyértelmű volt, mivel a Földhivatal jogsértően bejegyzett jelzálogjog érvényesítése miatt veszítette el ingatlanát. A kár bekövetkezett, tehát a jogellenes magatartást bizonyítani nem kellett (minden károkozás jogellenes). A bíróságnak ezután a kártérítési jogszabályok szerint alperest fel kellett volna szólítania magatartása kimentésére, azaz bizonyítsa be, hogy a bejegyzés során úgy járt el, ahogy az irányadó jogszabályok és saját belső szabályzata előírja. A Fővárosi Törvényszéknek alperes ezirányú védekezése elbírálása után

dönthetett volna a Budapesti Kormányhivatal alperes kártérítési felelőssége megállapításáról vagy sikeres védekezése esetén az kereset elutasításáról. Indítványozó szerint a helyes sorrend megállapítás egy földhivatali ügyintéző nem több, mint 15 perces, alapos okmányvizsgálatának eredménye lehet, így a bírósági eljárás két maximum három tárgyalással befejezhető lehetett volna.

- [11] Az elsőfokú bíróság viszont a tárgyalások kezdetétől az alperes érdekében folytatta eljárását, minden igényét teljesítette, a saját nyilvántartásában szereplő okirati bizonyítékokkal is ellentétes állításait elfogadta a per anyagában levő okiratok figyelembevételével. A kártérítési jog szellemével és tételes előírásaival is ellentétesen, és nem a károsult reparációja elősegítése érdekében járt el. Alperes, a jogsértőnek nevezett jelzálogjogbejegyzése jogszerűségét nem a bejegyzési határozatával, az eljárását alátámasztó okiratokkal, ahogy a Ptk. kártérítési szabályai megkövetelik, hanem a korábbi közigazgatás eljárást lezáró Legfelsőbb Bíróság ítélete a végrehajtási jog bejegyzésére vonatkozó része félmondatára [03] hivatkozásával kívánta bizonyítani.
- [12] Ugyanakkor indítványozó jogelőd folyamatos kérését, kereseti kérelme releváns kérdésének az bejegyzések alapjait képező okiratok beérkezési sorrendje, a rangsor megváltoztatás jogossága elbírálását a bíróság hallgatólagosan ugyan, de megtagadta, figyelmen kívül hagyta.
- [13] Az első (hatályon kívül helyezett) elsőfokú ítéletet a bíróság így, gyakorlatilag a jogelőd felperest az eljárásból kizárva, a Budapesti Kormányhivatal álláspontja kritika nélküli átvételével, a kereset elbírálatlanul hagyásával, az indokolás teljes mellőzésével a kereset elutasításával hozta meg. Az ítélet indoklása szerint **„az alperes kárfelelőssége jogellenes magatartás hiányában nem állapítható meg”**. Ennek érdemi okát a bíróság abban jelölte meg, hogy a **„A közigazgatási eljárásban hozott határozat felülvizsgálata iránt indított eljárásban a bíróság megállapította, hogy a [REDACTED] Rt kérelme alpereshez korábban érkezett, mint a felperesi jogelőd kérelme, ezért az Inyvtv. 19. §. (1) bekezdése értelmében rangsorban is megelőzte.”** Ez a hivatkozás a Kfv.III.37.173/2006/12. számú ítéletre (A_03) vonatkozik, melynek számát sem találta szükségesnek feltüntetni a bíróság az ítéletben. Ellentétben a bíróság értelmezésével, a hivatkozott ítélet ellentétes megállapítást tartalmaz, legfontosabb megállapítása, az, hogy a közigazgatási bíróság az elkészttség miatt egyáltalán nem foglalkozhatott azzal, hogy a [REDACTED] kérelme vagy a felperes jogelőd kérelme érkezett-e előbb. Ez azt is jelenti, hogy az ítélet rangsort, vagy a bejegyzések jogszerűségét illetően nem szolgálhat semmiféle hivatkozás alapjául.
- [14] A Kúria az elsőfokú és a másodfokú ítéletet is hatályon kívül helyezte. Ítéletében nem foglalkozott a felperest ért sérelmekkel, a keresete érdemi kérdéseinek elbírálatlanul hagyásával, a közigazgatási ítélet indokolásával ellentétes megállapítás felhasználásával. Álláspontja szerint a másodfokú bíróságnak hatályon kívül kellett volna helyezni a ez elsőfokú ítéletet.
- [15] Az eljárás elsőfokon történő folytatásban indítványozó **azért, hogy kikényszerítse keresete, érvelése, bizonyítékai elbírálását**, külön bizonyítási indítvánnyal élt abban a kérdésben, melyben a bíróságnak hivatalból kellett volna eljárnia, az alábbi szöveggel (2016. június 15. beadvány 2. oldal 2. bekezdés): **„A 2016. május 30-i tárgyaláson átadott összefoglaló iratban pedig röviden összefoglalta a kereset főbb csomópontjait. Egyúttal bizonyítási indítvánnyal élt a Tisztelt Törvényszék felé, hogy rendelje el annak okirati bizonyítását, hogy milyen körülmények között, milyen eljárásban és milyen konkrét dokumentumok alapján jegyezte be alperes a [REDACTED] jelzálogjogát. A károkozás tényét ugyanis az adott elkövetési magatartás vizsgálata alapján lehet csak megállapítani (BDT**

2013.2872.)” Ugyanitt (2. oldal 4.bekezdés- 3. oldal „...a szerződésen kívüli károk megtérítésére irányuló perben a károkozónak kell bizonyítania, hogy úgy járt el, ahogy az adott helyzetben tőle elvárható volt, illetve hogy a károkozása nem volt jogellenes..... hogy az Inytvr. és Vhr. rendelkezéseinek megfelelően, szabályait betartva járt el a [REDACTED] jelzalogjoga bejegyzésekor.” (A beadvány [A-07] alatt csatolva).

- [16] Az elsőfokú bíróság az indítványnak megfelelően 10. sz. átiratában bekérte a javasolt iratokat a Bp. Főváros Kormányhivatala XIV. Kerületi Hivatala 11. számon nyilvántartott válaszában nyilatkozott, hogy a) az 163143/1991 számú irat nem lelhető fel irattárunkban, pótlására eljárást nem folytattak b) a [REDACTED] 1991. december 4-én előterjesztett kérelmével kapcsolatos hiánypótlás szintén a 163143/1991 szám alatt történt, amely nem fellelhető c) a társasház bejegyzésére és 124 albetét bejegyzése 1997. november 28-án történt.

A bíróságnak ezek után csak a „nem fellelhető” nyilatkozatot kellett volna összevetni a Fővárosi Bíróság 11.K.33409/2003/12. számú jogerős ítélete megállapításával, alperes ezen eljárásban tett nyilatkozatával, mely szerint „Nem vitás, hogy a Bank 163143/1991. számon iktatott bejegyzési kérelme nem tartalmazott bejegyzésre alkalmas okiratot, miként az sem, hogy az ilyen beadvány a Legfelsőbb Bíróság szerint (miként azt a BH1994. 634. sz. alatt közzétett eseti döntése is kimondja) nem foghat érvényes ranghelyet.” és ezután felszólítani alperes/hatóságot a felróhatóság alóli kimentésére. Az elsőfokú bíróság erre nem volt hajlandó.

- [17] A jogelőd 2016. május 20. keltű összefoglaló irat beadványban, 10 pontban foglalta össze kereseti kérelme lényegét, a Földhivatal jogsértő eljárásával, továbbá a bizonyítékokkal, kára bekövetkezésének időpontjával kapcsolatos álláspontját. Felsorolta (A....) (8. pontban) keresete 4 fő bizonyítékát, melyeket az iratok bíróságnak szerinte értékelnie kell döntése meghozatala előtt: a) 1991. decemberi egyoldala [REDACTED] kérelem b) 1992. júliusi tulajdonjog bejegyzési kérelem, c) 1993. áprilisi (helyesen) márciusi értesítő levél az okirat hiányáról, d) 1993. júliusi jelzalogjog bejegyzési okirat benyújtása.

- [18] 2016. június 15. keltű beadványában (A_08), rögzítette álláspontját (3. oldal 1-3. bekezdés) a legfontosabb, alperesnek a felróhatósága alóli kimentése bizonyítása kérdésében: „Tekintettel arra, hogy a szerződésen kívüli károk megtérítésére irányuló perben a károkozónak kell bizonyítania, hogy úgy járt el, ahogy az adott helyzetben tőle elvárható volt, illetve hogy a károkozása nem volt jogellenes, alperesnek kell bizonyítania, hogy az Inytvr. és Vhr. rendelkezéseinek megfelelően, szabályait betartva járt el a [REDACTED] jelzalogjoga bejegyzésekor” és **kérte az elsőfokú bíróságot, hogy szólítsa fel, hogy a jogelőd által megjelölt bizonyítékokkal szemben adja elő felróhatóságát kimentő okirati bizonyítékait, határozatait, hivatalos feljegyzéseit.** Kifejezetten kérte, hogy a bíróság kizárólag okirati bizonyítást fogadjon el, ugyanis a hatóság/földhivatal folyamatosan a nyilvántartásában levő okiratokkal ellentétes állításokat fogalmazott meg. Ugyanitt kérte a bíróságot a bizonyítási teher kiosztására, lényegében abból a célból, hogy ne kerülhesse el alperes felszólítását magatartása felróhatósága alóli kimentésére. Ezen kérelmét sem teljesítette a bíróság, így jogelőd teljesen eszköztelen, kiszolgáltatott maradt az eljárásban.

- [19] Az elsőfokú bíróság a 66.P.20.338/2016/33. számú második ítéletében keresetet elutasításának egyetlen okát az alábbiak szerint fogalmazta meg: „**Felperes az alperes felróható, jogellenes magatartását bizonyítani nem tudta. Erre tekintettel a bíróság a keresetét elutasította.**”

- [20] Indokolása markáns része változatlan maradt, azonos az első ítéletében szereplővel: „Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Kfv.III.37.173/2006/12. számú ítéletével **elfogadta**, hogy a MEZŐBANK Rt. kérelme megfelelt a jogszabályoknak. Az alperes jelzálogjogot bejegyző határozata nem volt jogszabálysértő, így magatartása nem volt jogellenes.” Továbbra sem indokolta, mivel magyarázza, hogy a kézben levő eredeti okiratok helyett, az ítéletét miért alapítja egy közigazgatási ítélet ki nem elemzett megállapítására, és miért tagadta meg felperes keresetében foglalt kérdések elbírálását.
- [21] Az elsőfokú bíróság ítélete szerint „**Felperes az alperes felróható, jogellenes magatartását bizonyítani nem tudta.**” Az elsőfokú bíróság az indítványozó jogelőd keresetét tehát azért utasította el, mert a jogszabállyal szemben a károsulttól várta el a károkozó magatartása felróhatóságát. Ez egyben azt is jelenti, hogy nem követelte meg a károkozótól felróhatósága alóli kimentését, így a kereset elbíráhatóságához kötelező, összes konjunktív feltételek vizsgálata nem történt meg. A Ptk. 339. § (1) szerint: *Aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogyan az adott helyzetben általában elvárható. A kártérítés sikerességéhez a károsultnak azt kell bizonyítania, hogy kára következett be, a kárt a károkozó tevése vagy mulasztása okozta, és a kár bekövetkezte és a károkozó magatartása között okozati összefüggés áll fenn.*” A károsult a rá hárult kötelezettségeknek eleget tett, a károkozó viszont nem bizonyította, hogy a jelzálog jog bejegyzési eljárása során, az 1993. júliusi 5-iki iktatással beérkezett kölcsön szerződése alapján, jogszerű lépésekkel, a jogszabályoknak megfelelően jegyezte be a jelzálogjogot.
- [22] Indítványozó jogelőd fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.824/2017/4/II. számú ítélete rendelkező része szerint „A Fővárosi Ítéltábla **az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja**” (a felperes által fizetendő perköltségek, illetve összegei kiegészítéssel). Indokolása szerint „Az elsőfokú bíróság **a felajánlott indítványoknak megfelelő bizonyítást lefolytatta**, ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokoltá tévő ok [Pp. 152. § (2) és (3) bekezdés] nem állt fenn, így az ítéltábla érdemben bírálta felül az elsőfokú ítéletet.”
- [23] A Fővárosi Ítéltábla tehát helyben hagyta az elsőfokú bíróságnak a Ptk. 339. § (1) bekezdését közvetlenül sértő ítéletét, mely szerint a károsult üldözése folyamat részeként tőle várta el a károkozó részére a jogszabály által előírt felróhatósággal kapcsolatos bizonyítást.
- [24] A másodfokú bíróság továbbá „a megismételt eljárásban beszerzett bizonyítékok alapján” kiegészítő új tényállást állapított meg. Indítványozó szerint a másodfokú bíróság rosszhiszeműen, túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, és a kutakodása során Ptk. kártérítési jogszabályai meghatározott korlátokat is átlépve azt állapította meg, hogy a károsultnak megvolt jogorvoslati lehetősége, de elmulasztotta igénybe venni. Ezt jelölte meg az elsőfokú elutasító ítéletet helyben hagyása okának: „... A felperes jogelődje jogi képviselője útján 1998. március 26-án már bizonyosan értesült az 1998. január 13-i bejegyzésről, így nem volt elzárva attól, hogy bármelyik előbbi lehetőséget választva fellebbezési jogát határidőben gyakorolja. **A Ptk. 349. §-ában meghatározott speciális feltétel hiányában közigazgatási jogkörben okozott kárainak megtérítése iránti jogot nem érvényesíthetett.**”
- [25] Károsult jogelődnek pedig az ingatlanyilvántartás jelzálog jog bejegyző határozatából megismerten, bizonyítottan nem volt rendes jogorvoslatra lehetősége.
- [26] Az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítéletét, annak indokolása helyett, a másodfokú bíróság egyetlen indok, a rendes jogorvoslat igénybevételének elmulasztása miatt hagyta jóvá. Emellett

feltételes módba tett két további részletes indokolást foglalt az ítéletébe, jelezve, hogy abban az esetben, ha a rendes jogorvoslattal kapcsolatos érvelése téves lenne, marad még másik két ok, melyek alapján a kereset elutasítható lenne. Indítványozó felülvizsgálati kérelmében is megjelentette, hogy a másodfokú bíróság ítéletét megerősítő kifejezett indokolást (jogorvoslat elmulasztása) követő két feltételes indok értelmezésével aggályai vannak: „Ugyanakkor nem értelmezhető, hogy a bíróság milyen joghatást tulajdonít feltételes módnak ítéletében: „A felperes kárigénye azonban az előbbi speciális feltétel fennállása esetén sem lenne teljesíthető, mert követelése az alábbi indokok alapján alaptalan lenne.” (ítélet 8. oldal legfelül).

- [27] Indítványozó a felülvizsgálati kérelemben a feltételes módba tett elutasíthatósággal szemben is részletes indokolást terjesztett elő. Álláspontja szerint nincs joga a bíróságnak tulajdonszerzése körülményeivel, feltételeivel foglalkozni, főleg azokat a kereset elutasíthatósága érdekében – határozat nélkül – egyszerű megállapításával azokat, akár a döntése meghozatala időpontjára – virtuálisan – módosítani*
- [28] Az ítélet második feltételes indoka szerint a követelés elévült. „...**ha keletkezhetett is volna követelése a felperesnek az alperessel szemben, a kereset elévülés okán sem lett volna teljesíthető.**” Ennek megállapításához csak a kár bekövetkezése felperes által megjelölt dátumát a keresetben megjelölt, 2013. január 13. időpontja helyett, indoklás nélkül 1998. január 13-ra, a jelzálogjog bejegyzése időpontjára kellett megváltoztatnia, ahhoz, hogy a követelés azonnal elévültnek lehessen nyilvánítani. Az ítélet (8. oldal utolsó bekezdése, 9. oldalra áthúzódoan) elévüléssel és a károsodás újraértelmezésével, az indítványozó kára bekövetkezése a jelzálogjog bejegyzés időpontjára helyezésével kapcsolatos magyarázata annyira zavaros, érthetetlen, hogy vele szemben érdemi ellenvéleményt nem lehet állítani. A kár bekövetkezési időpontjaként olyan időpont megjelölése, amikor még a károsult tulajdonát sem képezte az ingatlan, mert a hatóság/alperes indokolatlan elutasítása miatt még 1998-tól 3 évig, a földhivatal a tulajdonjogbejegyzési kérelme széljegyét is törölte, irracionális és jogi ismeret sem kell ennek felismeréséhez.
- [29] A másodfokú bíróság előző (hatályon kívül helyezett) ítéletében kimunkált érvelése tükrében nem hozhat be egy teljesen ellentétes állítást, legalább minimális indokolása nélkül: „Az ingatlan értékével azonos kárigényt illetően az ítélet tábla mindenekelőtt az alperes elévülési kifogásáról foglalt állást. A Ptk. 360. § (1) bekezdése szerint a kártérítés a károsodás bekövetkezéskor esedékes, ezért nem annak volt jelentősége, hogy az alperes mikor fejtette ki a felperes által állított károkozó magatartást. Az ingatlan értékéből származtatott kár nem keletkezhetett hamarabb, mint az ajándékozás időpontja, azaz 2015. január 25-e, tehát ez a követelés nem évült el, ezért azt érdemben kellett vizsgálni.” (Fővárosi Ítélet tábla 5.Pf.21.508/2014/5/II számú, előző ítélete, 4. oldal).
- [30] Indítványozó a felülvizsgálati kérelmében fejtette ki véleményét a másodfokú bíróság új álláspontjával kapcsolatban: „**Felperes álláspontja szerint kára 2013. január 25-vel következett be, kártérítési igénye nem évült el.** A téves bejegyzés következményeként csak dologi-adóssá vált, az ingatlan a zálogjog kötelezettsége teljesítéseként ruházta át a zálogjogosultra, addig azt sajátjaként használta, hasznosította, maga a jelzálog-jog korlátozást, kárt nem jelentett számára. Ezen időpontig a szerződéses adós bármikor teljesíthette volna fizetési kötelezettségét a követelés birtokosának, ami az ingatlan jelzálogjogtól való felperes-jogelődéstől független, automatikus mentesítését jelentette volna. Károsodása tehát az ingatlan átadás időpontjával vált befejezetté. Felperes kára tehát nem

következhett volna be korábban, mint a zálogjog kötelezettsége miatti ingatlan tulajdonátadással való teljesítése.” (Felülvizsgálati kérelem 15. oldal).

- [31] Indítványozó az elévülés kezdete két figyelembe vehető időpontját jelölte meg: 1) az elsőfokú bíróság által elfogadott, a jelzálogjog törlésére irányuló kereset végső elutasítása ítélet (törlési per) kézhezvétele időpontját 2008. április 1, illetve a 2) a 2013. január 25-iki ingatlan kényszerű átadása dátumát. Ezek bármelyike, külön levezetés nélkül az elévülés időn belül van.
- [32] Felperes álláspontja szerint tehát „... **kára 2013. január 25-vel következett be, kártérítési igénye nem évült el.** A téves bejegyzés következményeként csak dologi-adóssá vált, az ingatlant a zálogjog kötelezettsége teljesítéseként ruházta át a zálogjogosultra, addig azt sajátjaként használta, hasznosította, maga a jelzálogjog korlátozást, kárt nem jelentett számára. Ezen időpontig a szerződéses adós bármikor teljesíthette volna fizetési kötelezettségét a követelés birtokosának, ami az ingatlan jelzálogjogtól való felperes-jogelődőtől független, automatikus mentesítését jelentette volna. Károsodása tehát az ingatlan átadás időpontjával vált befejezetté. Felperes kára tehát nem következhetett volna be korábban, mint a zálogjog kötelezettsége miatti ingatlan tulajdonátadással való teljesítése.” A másodfokú bíróság tehát tévesen állapította meg, egyrészt, hogy a kár a jelzálogjog bejegyzés, a károsító magatartás időpontjával bekövetkezhett, és ez az időpont az általa megjelölt 1998. március 13. A bírói gyakorlat egységes abban, hogy önmaga a jelzálogjog bejegyzés nem vonja maga után a kár azonnali bekövetkezését, a fentebbi idézeteknek megfelelően.
- [33] A Kúria indítványozó felülvizsgálati kérelmét Pfv.III.20.239/2018/7. számú ítéletével elutasította a másodfokú bíróság jogerős ítéletét hatályban fenntartotta.
- [34] **A Kúria döntését arra alapította, hogy**
- a. a másodfokú bíróság az érdemi döntésének három, egymástól független és önmagukban is az érdemi döntéshez vezető indokát adta.
 - b. A másodfokú bíróság ítéletének az elsőfokú ítéletet helybenhagyó, a rendes jogorvoslat igénybevétele elmulasztására vonatkozó határozott indokolása után kétszeres feltételes módon megjegyzésként hozzáfűzött érvelése, mely a megelőző ugyancsak feltételes módba tett érvelése teljesíthetlensége esetén sem lenne teljesíthető követelése elévülése miatt. Döntéséhez aktívan bele kellett nyúlni a felülvizsgálható ítéletbe, annak érdekében, hogy ezen feltételes (az elévülés kétszer feltételes) érveléseket az ítélet indokolása egyenrangú részévé változtassa, hogy azok - szélsőséges, de nem elfogadhatatlan álláspont szerint – lábjegyzet szintű érvelés helyről, az elsődleges és egyetlen jogorvoslattal kapcsolatos indokolással azonos szintű és joghatású, azaz egyenrangú indokokká váljanak.
 - c. Az indokok azonos joghatásúvá alakítása után a Kúria azt állapította meg, az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontja és a Pp. 272. § (2) bekezdése alapján a másodfokú ítélet elévülésre vonatkozó indokolás vitatására indítványozónak a Ptk. 324-327. §-ai közül legalább egy megsértését konkrétan meg kellett volna jelölni. Mivel ezt indítványozó elmulasztotta, a Kúria álláspontja szerint ez olyan mértékű hiányosság, amely szerint az ítélet ezen harmadik, az elévülésre vonatkozó indokolása nem vizsgálható, ami a kérelem hivatalból történő elutasítását eredményezte. Mivel az elévülés önmagában is alkalmas az érdemi döntés megalapozására a másik két indok

vizsgálatának megalapozottsága már nem volt vizsgálható, ezért a másodfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta.

- [35] A Kúria a kérelem vizsgálata teljesíthetőségének a megjelölt anyagi jogszabály megsértését jelölte meg. Figyelmén kívül hagyta, hogy „A felülvizsgálat alapjául szolgáló jogszabálysértés anyagi és eljárási jogszabálysértés egyaránt lehet azzal, hogy az eljárási szabályok megsértése a Pp. 275. § (3) és (4) bekezdése értelmében csak akkor adhat alapot a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, ha lényegesen kihatott az ügy érdemi elbírálására.... A felülvizsgálat alapjául szolgálhat, tehát jogszabálysértést eredményez a megalapozatlanság abban az esetben is, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás a lefolytatott bizonyítás anyagától eltér, iratellenes, illetőleg ha a bíróság a bizonyítékok egybevetése és értékelése során kirívóan okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott „ A felülvizsgálati bíróság munkájának hatása a bizonyítás szükségességének mértékére a polgári és gazdasági perekben [Dr. Farkas Attila bírósági elnök, Kúria Büntető-Közigazgatási-Munkaügyi és Polgári Kollégiumai Joggyakorlat-Elemző Csoport]
- [36] Az eljárás során az elévülés kérdése megvitatásra került, az elsőfokú bíróság, illetve első ítéletében a másodfokú bíróság is a bizonyítékok mérlegelése alapján jutottak arra a következtetésre, hogy a kártérítési követelés nem évült el. A másodfokú bíróság eddig fel sem merült megállapítása, mely szerint az elévülés kezdete, a kár bekövetkezése időpontja a jelzálogjog bejegyzés időpontja, 1998. január 13-a, téves, önkényes, megalapozatlan és iratellenes. Indítványozó a megsértett jogszabály megjelölte, ez a „Pp. 206. § (1) bekezdése, mivel döntését iratellenes bizonyítékokra alapozott feltételezések alapján megállapított valótlan, hibás tényállás mentén, a mérlegelés körébe vont adatok téves értékelésével, okszerűtlenül levont következtetésre alapította” (felülvizsgálati kérelem 2. oldal).

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeket maximálisan kimerítette, a Fővárosi Ítélet tábla jogerős ítélete után a Kúriánál felülvizsgálati kérelemmel élt, amely formai hiba miatt érdemi vizsgálat nélkül helyben hagyta a jogerős ítéletet. Az EJEB előtt eljárást nem kezdeményezett. Perújítást nem kezdeményezett.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló Kúriai ítéletet indítványozó jogi képviselője elektronikus úton 2019. április 17. napján vette át, ennek megfelelően a benyújtási határidő 2019. június 16-a vasárnap miatt június 17. (hétfő). Indítványozó ezúton nyilatkozik arról, hogy a benyújtási határidő betartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Indítványozó, a fenti eljárások felperese volt, érdekeltységét illetően ezért további igazolás az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem szükséges.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

I. A Kúria Pfv.III.20.239/2018/7. számú ítélete

Indítványozó álláspontja szerint a Kúria döntése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit, a 28. cikkét amely a XXVIII. cikk (1) bekezdésén keresztül érvényesül, a XIII. cikk (1) bekezdését. Indítványozó a döntésben több olyan Alaptörvényt sértő részdöntés is van, melyek önállóan megalapozzák a Kúria Ítéletének megsemmisítését, ezért arra kéri a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy ezeket (i, ii, iii. pontok alatt) vagylagosan, önállóan bírálja el. Indítványozó kéri a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy ha megállapítja bármelyikük Alaptörvény ellenességét, úgy a Kúria ítéletét semmisítse meg.

i) Az elévülés megsértett anyagi jogszabályának hiánya a felülvizsgálati kérelemből

- [37] A Kúria azért utasította el indítványozó felülvizsgálati kérelmét érdemi vizsgálat nélkül, mivel „nem utalt az elévülésre vonatkozó **anyagi jogszabályok** konkrét megsértésére, a megsértettként megjelölt jogszabályok között nem tüntette fel a Ptk. 324-327. §-ai közül egyiket sem, holott a másodfokú ítélet indokolása kifejezetten felhívta a Ptk. 325. § (1) bekezdését, 326. § (1)-(2) bekezdését és 327. § (1) bekezdését”. Emiatt álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem elévüléssel kapcsolatos indokolása nem volt vizsgálható, ezért a perbeli követelés elévülését állapította meg, emiatt a felülvizsgálati kérelem egyéb indokainak megalapozottsága nem volt vizsgálható.
- [38] Indítványozó álláspontja szerint a Kúria lehetetlen feltétel nem teljesítése miatt utasította el a felülvizsgálati kérelme vizsgálatát. Hivatkozik arra, hogy a másodfokú ítélet indokolása kifejezetten felhívta az elévülési anyagi jogszabályokat, ismertette számukat és tartalmát, és ezekből levont jogi következtetéseit, és az elévülés megállapítását támadó, indokolást tartalmazó kérelmében indítványozó ezen jogszabályok közül nem tüntetett fel egyet sem. A Kúria azonban tévesen értelmezi a követelés elévülésének tartalmi elemei közül a követelés keletkezési időpontját, amely a meghatározásánál elsődleges. Egy kárkövetelés azonnal elévültté tehető, ha a kár bekövetkezése időpontját – a másodfokú bíróság támadott módszere szerint – a kártérítési igény érvényesítése dátumától – önkényesen, érthető indokolás nélkül - olyan időbeli távolságra helyezik vissza, hogy a követelés elévülése **anyagi** jogszabályai alkalmazásának fel se merüljön a lehetősége. Ez esetben a kár tényleges bekövetkezésétől 15 évvel korábban. Indítványozó tehát jogi álláspontja kifejtése mellett azért nem tüntette fel az elévülés megsértett anyagi jogszabályait, mert nem állította, hogy ezeket a másodfokú bíróság megsértette.
- [39] Emiatt a Kúria lehetetlen feltétel nem-teljesítése miatt döntött a felülvizsgálati kérelem elutasításáról. Ezzel megsértette indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) szerinti tisztességes eljáráshoz való jogát, a (7) szerinti jogorvoslathoz való jogát, döntése önkényes, és egyoldalúan a hatóság/alperes számára kedvező. Álláspontja szerint megsértette a döntés a XIII. cikk (1) bekezdését is, mivel tulajdonjogi igényt érvényesít, melyet a reparáció keretében természetben nem kaphat vissza, ezért annak pénzbeli ellenértéke megszerzése esélye veszik el egy téves és alaptalan döntés miatt. Indítványozó előtt ismeretes az Alkotmánybíróság eltérő álláspontja a (7) bekezdésben szereplő jogorvoslati joggal kapcsolatban, azonban álláspontja szerint felvetődhet, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) a West Balkán ügyben hozott eseti döntésében megállapította, hogy az Alkotmánybíróság elé terjeszthető alkotmányjogi panasz hatékony jogorvoslatnak minősül. Figyelembe véve még azt is, hogy a másodfokú eljárás indítványozó által kifogásolt eljárása az eljárást egyfokúvá tette, ez az alkotmányjogi panasz tényleges jogorvoslati lehetőségnek tekinthető álláspontja szerint.

Indítványozó a kérelmében másfél oldalon fejtette ki véleményét a másodfokú bíróságnak az elévülés kezdeti időpontját, 1998. január 13-ra jelzálogjog bejegyzés időpontjára történő váratlan történő „áthelyezéséről”, melynek érvei fentebb [36-37-38-39-40] is megtalálhatók.

[40] Indítványozó kéri az Alkotmánybíróságot, hogy elsődlegesen ezen, különösebb vizsgálatot nem igénylő – teljesíthetetlen, lehetetlen feltétel nem teljesítése – kérdésben döntsön, mondja, ki, hogy az eljárás, a felülvizsgálati kérelem folytatásának jogának, ezen önkényes vagy téves döntésen keresztül elvétele sérti indítványozó felsorolt alkotmányos jogait.

ii) A másodfokú bíróság ítéletének a kereset elévülését megállapító indokolásával megsértett eljárási jogszabályt tartalmazza a felülvizsgálati kérelem, a felülvizsgálat elbírálásának elutasítása emiatt is sérti indítványozó alkotmányos jogát.

[41] Indítványozó álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem a Kúria megállapításával ellentétben megfelel a Pp. 272. § és a 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontja hivatkozott előírásainak, ezért ezen jogszabályt, illetve PK véleményt megsértve, jogsértően utasította el a felülvizsgálati kérelmet. Indítványozó a kérelemben a másodfokú bíróság hevenyészett, zavaros indokolását támadja, amellyel a károsodás bekövetkezését és az elévülés számítása kezdetét a jelzálogjogbejegyzés időpontjával azonos időben állapítja meg [46]. A felülvizsgálati kérelem 2. pontja tartalmazza a megsértett eljárási jogszabályt, Pp. 206. § (1) bekezdését „..... mivel döntését iratellenes bizonyítékokra alapozott feltételezések alapján megállapított valótlan, hibás tényállás mentén, a mérlegelés körébe vont adatok téves értékelésével, okszerűtlenül levont következtetésre alapította.”

A felülvizsgálati kérelem vizsgálatát tehát a Kúria ítélete 2. pontja szerinti jogi hivatkozás alapján sem lehetett volna elutasítani. Az Alaptörvény megsértett részei az i) pontbelivel azonosak [47].

iii) A Kúria az indítványozó pervesztését eredményező módon önkényesen átalakította, átértelmezte a másodfokú bíróság ítéletét.

[42] Indítványozó álláspontja szerint a felülvizsgálati eljárás szigorúbb formai és jogi követelményei nemcsak a kérelmezővel szemben érvényesítendőek, az eljáró bíróságok sem kezelhetik az eljárást tetszésük szerinti, köztük a felülbíráásra váró ítéletet is átértelmezhető módon. A felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Kúria azon ítélettel szembeni érvelést kell elbírálni, amely alapján a kérelmet előterjesztője elkészítette, és azzal a tartalommal, ahogy a másodfokú bíróság ítéletében rögzítette. A tisztességes eljárás alapkövetelménye, hogy a bíróságnak ne legyen joga az ítélet – esetenként az elutasíthatóságáig történő – módosítására, vagy csak átértelmezésére. A bíróság olyan módon és sorrendben kell a felülvizsgálati kérelmet elbírálni, amely az ítéletben szerepel. Indítványozó a kérelmében jelezte is, hogy az ítélet rendelkező része utáni, az elsőfokú ítéletet helybenhagyó, a jogorvoslat igénybevétel hiányát tartja a Pp. által előírt határozott indokolásnak, és nem tudta értelmezni a további két feltételes módba tett, indítványozó álláspontja szerint emiatt az ítélet érdemi részének nem tekinthető, az Ítéletábra megjegyzéseként hozzáfűzött indokolást. Indítványozó álláspontja szerint a két feltételes indokolás az ítéletben magyarázó, lábjegyzet szintű, és nem tekinthető az ítélet érdemi részének.

[43] A Kúria ezzel ellentétesen, a feltételes megjegyzéseket, az egyetlen eredetivel kiegészítve: „az érdemi döntésének három, egymástól független és önmagukban is az érdemi döntéshez vezető indokká” alakította át, majd szerkezetileg is átalakította az ítéletet, és az elévülési döntés elsőbbségére

hivatkozva megtalálta a felülvizsgálati elutasíthatósága legfőbb érvét, az elévülés anyagi jogszabályainak hiányát a kérelemben. Indítványozó álláspontja szerint azonban a másodfokú ítéletben szereplő három érvelés akkor tekinthető csak három, egymástól független és önmagukban is az érdemi döntéshez vezető indoknak, amennyiben azok az ítéletben egyértelműen, félreérthetetlenül, kifejezetten megjelölésre kerültek, azonos szinten, egymástól elkülönítetten az indokolás részét képező el nem téveszthető módon (és nem feltételes módban) megfogalmazásra is kerülnek. Véleménye szerint a felülvizsgálati kérelem előterjesztőjének is megvan az a joga, hogy az ítéletet úgy értelmezze, ahogy az le van írva, ne kelljen találgatnia tartalmáról, ne fordulhasson elő, hogy választása önmagában a keresete elutasítását eredményezheti. Indítványozó szerint a bíróságoknak a látszatát is el kell kerülniük annak, hogy többféleképpen értelmezhető ítéleteket hoznak, amely fellebbezésük esetén a felsőbb bíróságokat hozhatja olyan helyzetbe, hogy másfajta értelmezéssel bírálják el, mint a fellebbezést. Indítványozó a jelen eljárás kezdete óta felhalmozott tapasztalata alapján gondolta úgy, hogy velük szemben teljes értékű védekezést terjeszt elő, elkerülendő az esetleges rossz-hiszemű értelmezést, de részéről ez kényszerhelyzet volt, nem azért, mert a feltételes indokolásokat független, egyenrangú, a kérelem elutasításához is vezethetőknek tekintette.

- [44] A Kúriának nem volt joga az indítványozó hátrányára változtatni az ítéleten, amennyiben félelhetőséget állapított volna meg a megfogalmazásban, akkor az indítványozó érdekében kellett volna döntsön, azaz a két feltételesnek nevezett indokolást ki kellett volna zárni a felülvizsgálati kérelemből. Akkor is, ha ezekkel szemben az indítványozó (feltételes) védekezést terjesztett elő.
- [45] Indítványozó megjegyzi, hogy az elévülés elbírálása „első helyre” emelésével sem ért egyet, mivel az ítélet eredeti indokolása az jogorvoslat igénybevétele elbírálása még egyszerűbben és gyorsabban elbírálható, mint az elévülés, mivel ehhez csak az alaphatározatot kellett volna elővenni. Ha benne van az indítványozó-jogelőd a fellebbezésre megnevezett jogosultak között, és ott van, és nem adott be fellebbezést, ugyanúgy azonnal el lehetett volna utasítani a kérelmet, sőt egyszerűbben, mint az elévülés miatt.
- [46] A Kúria megsértette a Pp. 2. § (1). a 206. § (1) bekezdéseit is, eljárása a felülvizsgálati kérelem elbírálása elutasításához vezetett. Az Alaptörvény megsértett részei az i) pontbelivel azonosak [47].

II. A Fővárosi Törvényszék 66.P.20.338/2016/33. számú ítélete

Indítványozó álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság döntése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, a 28. cikkét amely a XXVIII. cikk (1) bekezdésén keresztül érvényesül, és a XIII. cikk (1) bekezdését. Indítványozó kéri a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az ítéletét semmisítse meg.

- [47] Az elsőfokú bíróság ítélete szerint [17] „**Felperes az alperes felróható, jogellenes magatartását bizonyítani nem tudta.**”
- [48] Az elsőfokú bíróság az indítványozó jogelőd keresetét tehát azért utasította el, mert a károsult nem bizonyította, hogy a károkozó magatartása felróható volt. A kártérítés megítélhetőségének ártelmezhetetlen konjunktív feltételeinek egyike, a károkozó saját felróhatósága alóli kimentése bizonyításának jogszabályi előírása, a **bizonyítási teher megfordítása közvetlenül sérti a Ptk. 339. § (1) bekezdését**. Az ítélet indokolása azt is jelenti, hogy az elsőfokú bíróság ezt nem követelte meg a károkozótól, azaz az elsőfokú bíróság az ítéletét jogszabállyal ellentétes indokolással, a konjunktív

feltételek vizsgálata befejezése nélkül, azaz elbíráhatatlanul hozta meg. Indítványozó álláspontja szerint ez olyan alapvető önkényes jogalkalmazási hiba, amely inkább jogalkotásnak minősíthető, amely közvetlenül sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát. Az Alkotmánybíróság határozataiban összekapcsolta a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot és az önkényes jogalkalmazás tilalmát. Elvi éllel kimondta: „[a] bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.” 23/2018 AB határozat]. Indítványozó tehát kifejezetten az elsőfokú bíróság a Ptk. kártérítésre vonatkozó jogszabályának kirívóan téves értelmezése miatt lett elsőfokon pervesztés. A téves jogértelmezés miatti pervesztés, első fokon ugyan, de megakadályozta indítványozó tulajdonhoz való joga érvényesülését a természetben történő elvesztése utáni, pénzügyi kártérítési követelése megakadályozásával, továbbá csökkentette lehetőségeit az elsőfokúnál korlátozottabb feltételekkel történő fellebbezési eljárásban.

- [49] Indítványozó álláspontja szerint, továbbá figyelembe véve az Alkotmánybíróság ezirányú döntéseit, a bíróság ilyen súlyos, és a károsult azonnali pervesztését eredményező önkényes jogértelmezési hibája esetén az Alaptörvény 28. cikke és a XXVIII. cikk (1) bekezdése együttesen biztosítják az alkotmányos jogvédelmet, természetes fogalmi egységet alkotnak. A jogértelmezés Alaptörvényben rögzített elveinek betartása részét képezi a tisztességes bírósági eljárásban megvalósuló jogértelmezéssel szemben állított minimális alkotmányos követelményeknek. Az Alkotmánybíróság figyelemmel az Emberi Jogok Európai Bíróságának a gyakorlatára is [különösen: Beian kontra Románia (30658/05), 2007. december 6.] – elismerte: vannak olyan helyzetek, amikor egy szabályozás felülírása, kitágítása a bíróságok részéről már nem jogértelmezési, hanem contra legem jogalkalmazási – tulajdonképpen jogalkotási – tevékenységet jelent, ami felveti a bíróságok törvényeknek való alávetettsége elvének a sérelmét. „A jogállamiság elvéből, követelményéből az is következik, hogy a jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének eszközévé. Ellenkező esetben sérülne a jogbiztonság követelménye, a jogalkalmazó szervek döntéseire vonatkozó kiszámíthatósági és előre láthatósági elvárás” (3026/2015. (II. 9.) AB határozat, Indokolás).
- [50] Indítványozó megjegyzi, hogy a kártérítési keresete alapkérdése a jelzálogjogbejegyző okiratok földhivatalba való beérkezése (1993. július 5.), a tulajdonjogbejegyzése kérelme benyújtása (1992. július 22.), valamint a földhivatal okiratokkal alátámasztott védekezése, hogy a bejegyzéssel úgy járt el, ahogy a jogszabályok előírják (felróhatóság alóli kimentése). Az eljárás 6 éve alatt 2 elsőfokú, 2 másodfokú és 2 felülvizsgálati ítélet után megállapítható, hogy nem volt bíróság, amely ezen dokumentumokat „kézbe” vette volna, hogy leolvassa a rajtuk lévő iktatási- és dátumbélyegző lenyomatát, vagy reagáljon indítványozó jogelőd ezen információkat tartalmazó beadványaira. Nem volt hajlandó – elsősorban az elsőfokú bíróság – a károkozót kötelezni a felróhatósága alóli kimentésre, feltételezhetően azért, mert ezt csak ezen okiratok értékelésével tudta volna megtenni, ami azonnali pervesztését jelentette volna. Emiatt 6 év alatt hiányzik a kártérítés, a bíróságok számára kötelező, a kártérítési felelősség megállapításának konjunktív feltételeinek vizsgálata. Indítványozó álláspontja szerint az eddigi eljárás alapján az egészre megállapítható a tisztességes eljáráshoz való jog

sérelme. Indítványozó hivatkozik a kérelme elbírálása érdekében a kereseti kérelmén túl benyújtott beadványai sorozatára, melyekben azt próbálta elérni, hogy a bíróság legalább a kereset két alapokiratát a tulajdonjog és a jelzálogjogbejegyzési kérelmeket „kézbe vegye”, de az ítéletből láthatóan sikertelenül. Indítványozó hivatkozik az 59/1993. (XI.29.) AB határozatra, mely szerint *„...a bírósághoz fordulás alapvető joga nemcsak a beadványok előterjesztésének a jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek. A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, „elszenvedői” a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bírósági eljárásba vitt jogaikat és kötelezettségeiket elbírálja, (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványokról mondjon véleményt), valamint a 7/2013. (III.1.) AB határozatra melynek lényegi tartalma szerint az indokolási kötelezettség a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti; a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben megfogalmazza azt a minimális elvárást, hogy a felek észrevételeit megvizsgálja és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.*

- [51] A Fővárosi Törvényszék jogsértő ítélete indítványozó szerint sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését is, mivel indítványozó az alperes/hatósággal szemben tulajdoni igény érvényesítését akadályozta meg.
- [52] Indítványozó perbeli jogosultságai oly mértékben csorbultak, ami szükségessé teszi a az alkotmányos alapjogvédelemét.

III. Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.824/2017/4/II. számú ítélete

Indítványozó álláspontja szerint a Fővárosi Ítéltábla döntése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, a 28. cikkét amely a XXVIII. cikk (1) bekezdésén keresztül érvényesül, és a XIII. cikk (1) bekezdését. Indítványozó kéri a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az ítéletét semmisítse meg.

i) Az elsőfokú ítélet helybenhagyása következményei

- [53] A Fővárosi Ítéltábla ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezést alaptalanak ítélte meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás lényeges szabályát, ami egyúttal indokoltta tette volna az elsőfokú eljárás megismétlését, nem sértette meg. Az indokolás elmulasztása az indokolás szerint csak akkor teszi szükségessé az eljárás megismétlését, ha nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság a döntését mire alapította. Az, hogy az elsőfokú bíróság a felperes jogi érveire az ítélet indokolásában nem tért ki, a másodfokú eljárásban orvosolható volt, továbbá az elsőfokú bíróság a felajánlott indítványoknak megfelelő bizonyítást lefolytatta, ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokoltta tévő ok [Pp. 252. § (2) és (3) bekezdés] nem állt fenn.
- [54] A Fővárosi Ítéltábla egy olyan elsőfokú ítéletet hagyott helyben, amely indítványozó álláspontja szerint sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, a 28. cikkét a XXVIII. cikk (1) bekezdésén keresztüli érvényesüléssel, amely közvetlenül sérti a Ptk. 339. § (1) bekezdését, olyan szinten, hogy az már a 28.§ cikkét, a XXVIII. cikk (1) bekezdésén keresztüli érvényesüléssel is sérti. Indítványozó a e)/II. [49] pontban fejtette ki utóbbival kapcsolatos álláspontját.

- [55] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint, amennyiben a másodfokú bíróság a megsemmisített elsőfokú ítéletet helyben hagyta, akkor további vizsgálat nélkül megsemmisíti a másodfokú bíróság ítéletét. Indítványozó ezért arra kéri a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy amennyiben az elsőfokú ítéletet megsemmisíti, akkor ez alapján semmisítse meg a másodfokú bíróság ítéletét is.
- ii) A károkozó felróhatóság alóli kimentése elbírálása nélkül nem lehet kárfelelőssége alóli felmentő ítélet hozni
 Indítványozó álláspontja szerint a közigazgatási jogkörben okozott kártérítés eljárásban nem lehet az összes konjunktív feltétel elbírálása nélkül érdemi ítéletet hozni. Az elsőfokú bíróság után a másodfokú bíróság sem bírálta el alperes felelősségét.
- iii) Jogorvoslati lehetőség igénybevételének elmulasztása, mint az elutasító elsőfokú ítéletet helyben hagyó ok
- [56] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság indokolása helyett, az elutasító ítélet helybenhagyására új indokolást talált. Állítása szerint az indítványozó jogelődnek megvolt a lehetősége a jelzálogjog-bejegyzés ellen jogorvoslattal élni, azonban elmulasztotta igénybe venni. Ezt jelölte meg az elsőfokú elutasító ítéletet helyben hagyása okának: *„... A felperes jogelődje jogi képviselője útján 1998. március 26-án már bizonyosan értesült az 1998. január 13-i bejegyzésről, így nem volt elzárva attól, hogy bármelyik előbbi lehetőséget választva fellebbezési jogát határidőben gyakorolja. A Ptk. 349. §-ában meghatározott speciális feltétel hiányában közigazgatási jogkörben okozott kárainak megtérítése iránti jogot nem érvényesíthetett.”*
- [57] A másodfokú bíróság az indítványozó jogelőddel kapcsolatos levelezések közötti kutakodás során aktív hibakereséssel derítette fel, hogy indítványozó jogelőd mikor értesült bizonyosan a jelzálogjog-bejegyzéséről, és azt állapította meg, hogy *nem volt elzárva attól, ... hogy fellebbezési jogát határidőben gyakorolja*. Nyilvánvalóan a másodfokú bíróságnak az volt a célja – vagy a kereset elutasítása (elsőfokú ítélet helyben hagyása) érdekében – jogszerűnek látszó vagy gondolható levezetést kreáljon a jogerős ítélete megalapozottsága látszatának fenntartásához.
- [58] A jogorvoslat és a rendes jogorvoslat közötti különbséggel, a másodfokú bíróság Ptk. 349. §-át sértő jogértelmezésével kapcsolatban a felülvizsgálati kérelem (4. oldal utolsó bekezdése) részletes indoklást tartalmaz, lényege, hogy a **Ptk. 349. § rendelkezése meghatározza az elvárt kárelhárítás terjedelmét a jogorvoslati rendszer tekintetében, azt a rendes jogorvoslati lehetőségekre szűkítve**. Károsult jogelődnek pedig az ingatlannyilvántartás jelzálogjog-bejegyző határozatából megismerten, bizonyítottan nem volt rendes jogorvoslatra lehetősége. A másodfokú bíróságnak az indokolatlan kutakodás helyett a per anyaga között levő bejegyzési határozatot kellett volna megtekinteni, abból meggyőződhetett volna, hogy a fellebbezésre jogosultak között indítványozó jogelőd nem szerepel, sőt másolat sem került részére kiküldésre, mivel éppen a jogsértő iratáthelyezés miatt nem volt ügyfél az eljárásban.
- [59] Indítványozó álláspontja szerint a kereset elutasításhoz vezető Ptk. 349. §-sát sértő ítélet sérti a Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, de felveti a 28. cikk sérelmét is a XXVIII. cikk (1) bekezdésén keresztül, ugyanis a másodfokú bíróság az Alaptörvény

megszabta értelmezési tartományt a Ptk. 349. § korlátozó feltételének (rendes) elhagyásával megsérti, és ezáltal döntése alaptörvény-ellenes lesz [2085/2015. (V.8.) AB végzés].

[60] Az indokolás tartalmaz egy visszafele következtetést is. 2002-ben Indítványozó jogelőd **„jogerős jelzálogjog** és (annak alapján kérelme törlése miatt bejegyzett) **végrehajtási jog saját hatáskörben történő felülvizsgálatára**” kérelmet nyújtott be a Földhivatalhoz, amely ezt az 1998. januári bejegyző határozattal szembeni fellebbezésként kezelte és fellebbezhető határozattal elutasította. Ez indította azt a közigazgatási eljárást, amely egy hosszú folyamat az elkészttség miatt érdemi vizsgálat nélkül lezárult, nem vezetett sehova. A másodfokú bíróság ebből kreálta a második bizonyítékát a jogorvoslati lehetőségnek. Következtetését bizonyítékként kezeli: *Ha a bíróság elkészttség miatt utasította el fellebbezését, akkor kellett lenni jogorvoslati lehetőségnek.* Nem volt természetesen.

[61] A Ptk. 349. §-ában hivatkozott meghatározott „speciális feltétel hiánya” a **rendes** jogorvoslat hiányát jelenti. A jogszabály csak a rendes a **„rendes”** jogorvoslatok igénybevételi kötelezettségére vonatkozik, és a károsultat is védő, igen erős korlát az ellen, hogy a károkozó vagy mint eljárásban a bíróság a károsult igényérvényesítését akadályozni, elhúzni, őt pedig vegzálni tudja.

A másodfokú bíróság nem tudta bizonyítani (alperes helyett eljárva sem), hogy károsultnak volt rendes jogorvoslati lehetősége, melyet nem vett igénybe. Alperes pedig fel sem vetette ezen kérdést.

iv) Az ítélet indokolása után megjegyzésként hozzáfűzött két feltételes ok

[62] Az első feltételes indok: *„A felperes kárigénye azonban az előbbi speciális feltétel fennállása esetén sem lenne teljesíthető, mert követelése az alábbi indokok miatt alaptalan lenne. A rendelkezésre álló adatok alapján nem lehet kétséges, hogy felperes jogelődje 1993. július 16-át megelőzően az ingatlanon nem szerezhetett tulajdonjogot”. Ezen érvelése megalapozásához **önhatalmúlag, felhatalmazás és jogi lehetőség nélkül beavatkozik felperes-jogelőd 25 évvel korábban kötött adásvételi szerződésébe**, és annak 1992. július 22. keltét egy évvel későbbi, 1993. július 22. időpontra módosítaná, éppen 17 nappal későbbre, mint a [REDACTED] okiratainak tényleges 1993. július 5-iki benyújtása, és állítása alapján emiatt sem lenne teljesíthető indítványozó kártérítési igénye.*

[63] Indokolása szerint a károsult szerződése megváltoztatására és eredményének a kártérítési igény eldöntésénél való felhasználására azért van joga, mert *„...a jogszabálysértő ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre alapított közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti **perben az ingatlan-nyilvántartás közhitelességének elve nem érvényesül. A ranghellyel kapcsolatos tévedéseket nemcsak a felperes javára, de terhére is figyelembe kell venni.** Az előbbi indokokból következően a felperes jogelődje **azon a ranghelyen, amelyen bejegyzésre került, tulajdonjogot nem szerezhetett.**”* majd levonja a következtetést, melyre feltételes elutasító ítéletét alapozhatná: *„Ebből viszont az is következik, hogy nem lehet alapos az az állítás, hogy a felperes jogelődjének tulajdonjog bejegyzési kérelme helyes ranghelyen korábbi, mint a Mezőbank Rt. hiánytalan jelzálogjog bejegyzési kérelme. (8. oldal utolsó előtti bekezdés). A másodfokú bíróság ezen kirívóan egyedi jogértelmezését jogszabályi alátámasztással nem tudott megerősíteni.*

[64] A másodfokú bíróság kétségbe vonja az ingatlan-nyilvántartás alappilléret, a közhitelességet, ezzel megsérti az Inyvtv. 60. § (1), 62. §(1), a 63. § (1) bekezdéseit, mivel azokban nem szereplő módon,

határozathozatal nélkül, a bejegyzett adatok, bennük a földhivatali határozatok, azok alapjait képező szerződések feltételei egyoldalú, módosítására hatalmazza fel magát. Egyúttal megsérti a kártérítési jogszabály 339. § (1) bekezdését is, mivel a kárfelelősség megállapítását nem fejezi be a konjunktív feltételei vizsgálatával, melynek megállapításával a jogalapot kötelezően meg kell állapítsa. Következésképpen a károkozó felelőssége megállapítását, kimentésének a kárfelelősség alól bizonyítását nem követeli meg, ellenben túlterjeszkedve a 339. § (1) bekezdésében meghatározott korláton, a károsult kirívóan jogsértő módon történő vizsgálatára hatalmazza fel magát, beleértve a bíróság által végképp nem vizsgálható tulajdonszerzését, annak körülményeit. Annak konkrét kimondásával, hogy *„A ranghellyel kapcsolatos tévedéseket nemcsak a felperes javára, de terhére is figyelembe kell venni”*, végképp nyilvánvalóvá teszi, hogy többről szól álláspontja, mint jogértelmezési hibáról, „ez már konkrét egyedi jogalkotás, mellyel közvetlenül sérti a 28. cikk XXVIII. cikk (1) bekezdésén érvényesülő alkotmányos jogát, mely szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. Alperes álláspontja szerint a felsoroltak felvetetik a jogalkotás tilalma értelmezést is, mivel meghaladják egy egyszerű téves jogértelmezést

IV. Az eljárás elhúzódása

Indítványozó fentiekben túlmenően kéri a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy az eljárás 6 éven túli elhúzódásával, egy olyan ügyben, melyben a kártérítési felelősség jogalapja két tárgyaláson belül eldönthető lett volna, amennyiben a bíróságok nem lépik túl a károsulttal szembeni, a kártérítési jog határán is túlterjeszkedően a kereset kérelmet, sérül indítványozó XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való joga is.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

„XIII. cikk (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslással éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

„28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

b) A megsemmisíteni kért bírói döntések alaptörvény-ellenességének indokolása

Indítványozó megsemmisíteni kért bírói döntések alaptörvény-ellenességének indokolásait az 1/e pontba foglalta bele

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Indítványozó nyilatkozik arról, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését nem kezdeményezte a bíróságon.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról. (Melléklet)

Indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozásához nem járul hozzá

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

Indítványozó a folyamatban volt peres eljárás közvetlen résztvevője, ezért külön érintettséget alátámasztó igazolás benyújtására nem kötelezett.

Kelt: Budapest, 2019. június 14

S. DR. BÉNYE BARNABÁS
S. ÜGYVÉDI IRODA

